

Feitelijke scheiding gevolgd door een echtscheiding – Dringende maatregelen opgelegd in het kader van een feitelijke scheiding (223 Burgerlijk Wetboek) herzien in het kader van een echtscheidingsprocedure

Vonnis van de Franstalige arbeidsrechtbank van Brussel (10e K.) van 26 juni 2014 (J.N. vs. RKW¹, A.R. 12/14833/A)

Onuitgegeven

Op 11 maart 2008 heeft de vrederechter van het tweede kanton van Schaarbeek, op tegenspraak, in eerste aanleg en ten voorlopige titel op basis van artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek, geoordeeld dat de heer J.N. alleen de kinderbijslag mag ontvangen voor zijn dochter K.N.

Op 24 december 2009 heeft de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel, beschikkende ten voorlopige titel in het kader van de echtscheidingsprocedure van de heer J.N., de voormelde maatregel bevestigd.

In een arrest van 2 mei 2011 herziet het hof van beroep van Brussel gedeeltelijk de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg en beslist dat de kinderbijslag vanaf 1 maart 2011 in tweeën verdeeld zal worden tussen de partijen.

Dat arrest wordt betekend aan de RKW, die vanaf 1 augustus 2011 de kinderbijslag in tweeën verdeelt tussen de heer J.N. en mevrouw B.

Op 9 november 2012 dient de heer J.N. een verzoekschrift in om de RKW en mevrouw B. de gedeelde kinderbijslag terug te laten betalen die zijn ex-echtgenote ontvangen heeft als gevolg van het arrest van het hof van beroep. Hij eist ook 5.000 EUR van de RKW als vergoeding voor de schade die hij geleden heeft en hij eist dat de RKW de gerechtelijke en wettelijke interesten betaalt.

De heer J.N. vindt dat geen rekening gehouden moet worden met de beslissingen van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg en van het hof van beroep in het kader van zijn echtscheidingsprocedure wat betreft de verdeling van de kinderbijslag en dat enkel rekening gehouden moet worden met de beslissing van de vrederechter.

De arbeidsrechtbank van Brussel besluit, steunend op een arrest van het Hof van Cassatie van 20 februari 2006², waaruit blijkt dat de beslissing van de vrederechter uitvoerbaar blijft tot de beslissing van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, vervolgens van het hof van beroep, dat de RKW geen fout begaan heeft en verklaart dus de eis van de heer J.N. ontvankelijk maar niet gegrond.

De tegenpartij is in beroep gegaan tegen die beslissing.

¹ Thans FAMIFED.

² Cass 20 februari 2006, C.04.0292.N/11, www.juridat.be.